

Original Article

ฉบับที่ ๓๖๘๖

ผลของการเกี้ยวหมากฝรั่งต่อการลดอาการ ห้องอีดในผู้ป่วยผ่าตัด Anatrophic Nephrolithotomy หรือ Nephrectomy

หนูเพียร ชาทองยศ*

จงจิต ทองเครื่อ*

สมบัติ บวรดุรงกิตติ**

จักรพันธุ์ ปรีดาనันท์**

*กลุ่มการพยาบาล โรงพยาบาลขอนแก่น

**กลุ่มงานศัลยกรรม

บทคัดย่อ

ห้องอีดเป็นอาการรบรวมที่พบมากในผู้ป่วยหลังผ่าตัดนิ่วในไต การพยาบาลเพื่อบรรเทาความทุกข์ ทรมานจากภาวะห้องอีดที่ปัจุบันอยู่ ยังไม่มีวิธีการแก้ห้องอีดหลังผ่าตัดได้อย่างมีประสิทธิภาพ การศึกษาครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (experimental research) เพื่อศึกษาผลของการเกี้ยวหมากฝรั่งต่อการลดอาการห้อง อีดในผู้ป่วยผ่าตัด anatrophic nephrolithotomy หรือ nephrectomy ใช้กรอบแนวคิดของการให้อาหารหลอก โดยการเกี้ยวหมากฝรั่งในการกระตุ้นการทำงานของระบบทางเดินอาหาร ผ่านระบบประสาทเวกัส ส่งผลให้มีการหลั่งกรดในระบบอาหารยังไม่ถึงกระเพาะอาหาร ช่วยลดอาการห้องอีด กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษานี้ คือ ผู้ป่วยนิ่วในไตที่มารับการผ่าตัดด้วยวิธี anatrophic nephrolithotomy หรือ nephrectomy ที่มีคุณสมบัติ ตามที่กำหนด เท่านานั้นการรักษา ในห้องผู้ป่วยศัลยกรรมระบบปัสสาวะ โรงพยาบาลขอนแก่น จำนวน 60 คน แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มควบคุมจำนวน 30 คน ที่ทำการพยาบาลตามปกติ กลุ่มทดลองจำนวน 30 คน ที่ เกี้ยวหมากฝรั่งเพื่อลดอาการห้องอีด โดยให้ผู้ป่วยเริ่มเกี้ยวหมากฝรั่ง หลังผ่าตัดวันที่ 1 เมื่อผู้ป่วยฟื้นตัวดี เกี้ยว วันละ 3 ครั้ง ครั้งละ 30 นาที หลังอาหารเรื้อรัง กลางวัน เช้า ต่อมาหากฝรั่ง 1 ชั่วโมงเวลา 2 วัน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิจัยประกอบด้วย แบบบันทึกข้อมูลส่วนตัว และแบบประเมินอาการห้องอีด มีค่าความเที่ยง stemming coefficient แอลfa ครอนบากเท่ากับ 0.9 เก็บข้อมูลระหว่างเดือนเมษายน ถึง เดือนตุลาคม พ.ศ. 2551 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ ไคว์สแควร์ (chi-square test) และ ฟิ舍อร์ (fisher's exact test)

ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มทดลอง ภายหลังการเกี้ยวหมากฝรั่ง มีการพยาบาลและเรื่องอื้อยื่นเกณฑ์ปกติ หลัง ผ่าตัดวันที่ 1 ส่วนกลุ่มควบคุมพบในเกณฑ์ปกติหลังผ่าตัดวันที่ 3 มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 ส่วนเสียงการเคลื่อนไหวของกระเพาะอาหารและลำไส้ อยู่เกณฑ์ปกติ กลุ่มทดลองพบหลัง ผ่าตัดวันที่ 2 ส่วนกลุ่มควบคุมพบในเกณฑ์ปกติ หลังผ่าตัดวันที่ 4 มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 กลุ่มทดลองมีปริมาณการใช้ยาลดห้องอีดน้อยกว่ากลุ่มควบคุม มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ 0.05 สรุปได้ว่า การเกี้ยวหมากฝรั่ง สามารถลดอาการห้องอีดในผู้ป่วยหลังผ่าตัด anatrophic nephrolithotomy หรือ nephrectomy ได้

ขอเสนอแนะควรนำวิธีการเกี้ยวหมากฝรั่งเพื่อลดอาการห้องอีดในผู้ป่วยผ่าตัดนิ่วในระบบทางเดินปัสสาวะ หรือในผู้ป่วยผ่าตัดซึ่งห้อง

คำสำคัญ: ผ่าตัดนิ่วไต, การตัดໄตออก, เกี้ยวหมากฝรั่ง, ห้องอีดหลังผ่าตัด

บทนำ

ห้องอีดหลังผ่าตัดพบมากในผู้ป่วยผ่าตัดซ่องท้อง รวมทั้งการผ่าตัดนิ่วในไต การผ่าตัดไตออก ที่เป็นการผ่าตัดซ่องท้องด้านหลัง ผ่านกล้ามเนื้อบริเวณซ่องท้องทั้ง 3 ชั้น อีกทั้งยังกระแทกกระเทือนต่อระบบประสาทเวกัส ระบบประสาทภายใน ระบบประสาಥัตโนมัติ และเส้นเลือดของซ่องท้อง⁽¹⁾ การผ่าตัดมีผลทำให้การทำงานของระบบประสาทอัตโนมัติ สารสื่อประสาท หรือฮอร์โมนถูกยับยั้ง รวมทั้งกระบวนการอักเสบจากอวัยวะที่ผ่าตัด การดมยาลบ ยาลดปวด และความปวด^(2,3) ทำให้ลำไส้ทำงานช้าลงหรือหยุดการเคลื่อนไหวชั่วคราว ไม่มีกระบวนการเคลื่อนผ่านของน้ำและแก๊ส ตามปกติ ส่งผลให้ผู้ป่วยมีอาการปวดท้อง คลื่นไส้อาเจียน หายใจลำบาก นอนไม่หลับ มักจะเกิดได้ในวันแรกหลังผ่าตัดและหายไปภายใน 2 - 3 วัน⁽⁴⁾ แต่ถ้าหากไม่ได้แก้ไข อาการห้องอีดจะยาวนานขึ้น ทำให้เสียค่าใช้จ่าย รวมทั้งเพิ่มจำนวนวันอยู่รักษาในโรงพยาบาล ที่ผ่านมาได้วิธีการรักษาพยาบาลหลายอย่างเพื่อมาแก้ไขห้องอีดหลังผ่าตัด ไม่ว่าจะเป็นการใส่สายระบายทางจมูก การให้ยา การให้สารน้ำ การเบี้ยงเบนทางจิตใจ⁽⁵⁻⁹⁾ หรือแม้กระทั่งการลูกเร็วและการออกกำลังกายไม่ได้ทำให้การเคลื่อนไหวของลำไส้เพิ่มขึ้น แต่จะช่วยป้องกันภาวะปอดแพน ปวดบวม และการอุดตันของหลอดเลือดดำ⁽¹⁰⁾ ซึ่งพบว่าการพยาบาลที่ปฏิบัติอยู่ ยังไม่มีประสิทธิภาพเพียงพอในการแก้ไขปัญหาห้องอีดหลังผ่าตัดนิ่วได้และผ่าตัดไตออกได้

ในปัจจุบันมีการศึกษาอย่างกว้างขวางเกี่ยวกับแนวคิดการให้อาหารเร็วหลังผ่าตัด เพื่อกระตุ้นการทำงานของระบบทางเดินอาหารให้ฟื้นตัวเร็วขึ้น⁽¹¹⁾ แต่ยังมีผู้ป่วยจำนวนหนึ่งไม่สามารถกับความทรมานจากการกินอาหารเร็วได้⁽¹²⁾ ดังนั้นจึงมีนักวิจัยได้ปรับเปลี่ยนวิธีการโดยให้อาหารหลอกแทนการให้อาหารจริงในรูปแบบของการเคี้ยวมากฝรั่ง ซึ่งการเคี้ยวมากฝรั่งเป็นวิธีการที่สามารถกระตุ้นการทำงานของระบบทางเดินอาหาร ลดอาการห้องอีดในผู้ป่วยผ่าตัดอวัยวะ

ภายในซ่องท้องได้ผลเป็นอย่างดี เนื่องจากการเคี้ยวมากฝรั่งเป็นเม커้อนการให้อาหารหลอก ซึ่งอาหารหลอกจะมีผลต่อการกระตุ้น ระบบประสาท vagal cholinergic ผ่านมา กับ parasympathetic nerve ในระยะ cephalic phase หลังสารสื่อประสาท acetylcholine sling ให้มีการกระตุ้นการหลังฮอร์โมน gastrin, pancreatic polypeptide, neurotensin และฮอร์โมนอื่น ๆ ช่วยกระตุ้นการเคลื่อนไหวของทางเดินอาหาร กระเพาะอาหารและลำไส้เคลื่อนไหว ทำให้ผู้ป่วยรู้สึกทิวเร็วขึ้น พยายาม และถ่ายอุจจาระได้เร็วขึ้น ซึ่งเป็นวิธีการที่ปลอดภัย มีค่าใช้จ่ายน้อย ไม่มีภาวะแทรกซ้อน ผู้ป่วยสามารถกลับบ้านได้เร็วโดยไม่มีการกลับเข้ามารับการรักษาอีกครั้ง⁽⁶⁻⁹⁾

สาเหตุของภาวะ postoperative ileus ซึ่งทำให้เกิดอาการห้องอีดตามมา ในผู้ป่วยผ่าตัด anatomic nephrolithotomy หรือ nephrectomy สามารถอธิบายได้ดังนี้^(1,4)

- ระบบประสาทถูกยับยั้ง (inhibitory neural reflexes) ตามปกติได้มีเส้นประสาทจากระบบประสาทอัตโนมัติ ทอดคู่มา กับเส้นเลือดที่มาเลี้ยงต่อซึ่งมาจากกระดับ spinal cord ที่ T5 - L2 เพื่อทำหน้าที่ควบคุมการหดตัวและขยายตัวของเส้นเลือดระบบประสาท 2 ระบบนี้คือ 1) ระบบประสาทอัตโนมัติประกอบด้วย parasympathetic nervous system และ sympathetic nervous system 2) ระบบประสาทภายในทางเดินอาหาร เมื่อมีการผ่าตัดไตจึงส่งผลกระตุ้นต่อระบบประสาทเหล่านั้น ซึ่งอยู่นอกเหนือจากมีหน้าที่ควบคุมการทำงานของเส้นเลือดในไตแล้ว ยังมีหน้าที่เกี่ยวข้องกับอวัยวะอื่น ๆ ภายในซ่องท้อง sympathetic nervous system จะบังคับการทำงานของลำไส้หลังการผ่าตัด catecholamine ในระบบสัมภาระจะสูงขึ้น ทำให้มีการกระตุ้น sympathetic nervous system ผ่านทาง somatic nerve และ splanchnic nerve มีการหลั่งสารสื่อประสาท norepinephrine และบังคับ การหลั่งสารสื่อประสาท acetylcholine เป็นสาเหตุที่

ผลของการเดี้ยวมากฟรังต่อการลดอาการท้องอืดในผู้ป่วยผ่าตัด Anatrophic Nephrolithotomy หรือ Nephrectomy

สำคัญที่ทำให้เกิดยับยั้งการทำงานของลำไส้ และมีลำไส้บีบตัวลดลงได้

2. สารสื่อประสาทและสาเหตุการอักเสบ (neurotransmitter and inflammatory factors) เนื่องจากตำแหน่งของไตอยู่ใกล้ชิดกับลำไส้โดยที่ได้ช้ายติดกับลำไส้เล็กส่วน duodenum และ jejunum และ descending colon ส่วนใต้ขวากับ ascending colon และลำไส้เล็กส่วน duodenum ดังนั้นการผ่าตัดไตจึงมีโอกาสเกิดการกระแทกกระเทือนลำไส้ได้ หากจับต้องลำไส้จะทำให้แบคทีเรียที่อยู่ในลำไส้สร้างสารต่างๆ ทำให้มีผลยับยั้งการทำงานของกล้ามเนื้อเรียบของลำไส้

3. ยาดมслub (analgesia) การผ่าตัดต้องใช้การดมยาสลบทั่วร่างกาย ซึ่งยาดมสลบแต่ละชนิดไม่ว่าจะเป็น atropine, eflurane และ halothane จะมีผลต่อการทำงานของลำไส้ โดยออกฤทธิ์ต่อระบบประสาทที่ควบคุมการทำงานของลำไส้ ทำให้มียับยั้งการทำงานของระบบประสาทอาหาร การเคลื่อนไหวของระบบประสาทอาหารเพื่อขับเคลื่อนอาหาร น้ำ ลงไปผ่านลำไส้เล็กซึ่งออกไป

4. ยาลดปวด (narcotic drug) ขณะการผ่าตัดนี้ในトイมีการให้ยา opioid ด้วยคือ morphine เพื่อรับประดับ แต่นอกจาก morphine จะช่วยระงับปวดแล้วล่วงผลต่อ sympathetic nerve ยับยั้งการหลั่งสารสื่อประสาท acetylcholine เป็นสาเหตุที่สำคัญที่ทำให้เกิดยับยั้งการทำงานของลำไส้ และลำไส้บีบตัวลดลงได้

5. ความปวด (pain) ความปวดกระตุน sympathetic nerve system ทำให้การไหลเวียนของเลือดและการเคลื่อนไหวของระบบทางเดินอาหารลดลง ความปวดยับยั้งการทำงานของ vagus nerve ระบบทางเดินอาหารทำงานลดลง ส่งเสริมให้มีท้องอืดมากขึ้น และความปวดทำให้กล้ามเนื้อคลายตัว กล้ามเนื้อระบบทางเดินอาหารจะคลายตัว อ่อนแรง เช่นกัน จึงเป็นสาเหตุของการแน่นอืดอัด ท้องผูก และมีอาการคลื่นไส้อาเจียน

หนูเพียร ชาทองยศ ได้ศึกษาผลของการเดี้ยว

มากฟรังเพื่อลดอาการท้องอืดในผู้ป่วยผ่าตัดนี้ในトイ⁽¹³⁾ กลุ่มตัวอย่าง 30 คน โดยให้ผู้ป่วยเดี้ยวมากฟรังหลังผ่าตัด 2 วัน วันละ 3 ครั้ง ครั้งละ 60 นาที ผลการศึกษาพบว่า การเดี้ยวมากฟรังทำให้ลดความรุนแรงของอาการท้องอืด และลดระยะเวลาของอาการท้องอืดได้ แต่ผู้ป่วยให้ข้อเสนอแนะว่าควรลดระยะเวลาการเดี้ยวเป็น 30 นาที ในด้านการประเมินท้องอืดมี 5 เกณฑ์ คือ การพายลม การเรอ อัตราการเคลื่อนไหวของกระเพาะอาหารและลำไส้ ความปวดแน่นอืดอัดท้อง และการวัดขนาดรอบท้องระดับสะดือ ซึ่งพบว่า เกณฑ์ความปวดแน่นอืดอัดท้อง ผู้ป่วยจะสับสนกับความปวดแหลมผ่าตัด การวัดขนาดรอบท้องระดับสะดือสามารถปฏิบัติได้ยาก เนื่องจากการบวนผู้ป่วย อีกทั้งยังทำให้ผู้ป่วยปวดแผลมากขึ้น และผลของการวัดรอบท้องมีการเปลี่ยนแปลงเพียงเล็กน้อย ผู้วิจัยจึงสนใจทำการเดี้ยวมากฟรังเพื่อช่วยกระตุนการทำงานของระบบทางเดินอาหาร โดยปรับเกณฑ์การประเมินภาวะ ileus ที่ชัดเจน สามารถปฏิบัติได้ ลดระยะเวลาการเดี้ยวมากฟรังเป็น 30 นาทีต่อครั้ง

ดังนั้นผู้วิจัยจึงต้องการศึกษาเปรียบเทียบ ผลของการเดี้ยวมากฟรังต่ออาการท้องอืดในผู้ป่วยผ่าตัด anatrophic nephrolithotomy หรือ nephrectomy

วิธีการศึกษา

เป็นการศึกษาประเภท experimental research เพื่อศึกษาผลของการเดี้ยวมากฟรังต่ออาการท้องอืดในผู้ป่วยผ่าตัดนี้ในトイ หอผู้ป่วยศัลยกรรมระบบปัสสาวะโรงพยาบาลขอนแก่น โดยการเปรียบเทียบกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม คือกลุ่มที่เดี้ยวมากฟรังในผู้ป่วยหลังผ่าตัดนี้ในトイ หรือผ่าตัดไตออก (กลุ่มทดลอง) จำนวน 30 คน และกลุ่มที่ให้การพยาบาลหลังผ่าตัดนี้ในトイตามปกติ (กลุ่มควบคุม) จำนวน 30 คน ที่เข้ามารับการรักษาตั้งแต่วันที่ 1 เมษายน 2551 ถึง 31 ตุลาคม 2551

การกำหนดคุณสมบัติกลุ่มตัวอย่าง

เกณฑ์ตัดเลือกผู้ป่วย

1. อายุระหว่าง 18 - 60 ปี

2. ผู้ป่วยนี่ได้รับการรักษาด้วยการผ่าตัด anatrophic nephrolithotomy หรือ nephrectomy

เกณฑ์ตัดออกผู้ป่วย

1. ไม่มีโรคแทรกซ้อน ได้แก่ ไตวาย เน้าหวาน โรคหัวใจขาดเลือด ความดันโลหิตสูง

2. ไม่มีการไอลเวียนของเลือดล้มเหลว เช่น ภาวะช็อก

3. ไม่มีปัญหาเกี่ยวกับการเดี้ยว เช่น มีฟันปลอม มีฟันโยก

4. ไม่มีปัญหาของการติดต่อสืบสาร

5. ไม่มีความพิการทางสมอง

เครื่องมือในการเก็บข้อมูล

1. แบบบันทึกข้อมูลส่วนบุคคล

2. แบบประเมินอาการท้องอืด

แบบประเมินอาการท้องอืด ดัดแปลงจากการศึกษาของชุสเตอร์ และคณะ⁽⁷⁾ ศึกษาการเดี้ยวมาก พรั่งช่วยลดอาการท้องอืดหลังผ่าตัดมะเร็งลำไส้ใหญ่ และจากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องเพิ่มเติมของผู้ศึกษา นำมาสร้างเครื่องมือให้ครอบคลุมวัตถุประสงค์ของการศึกษา มีเกณฑ์การประเมิน 2 เกณฑ์ ดังนี้
1. การเรอ หรือการพายลม 2. อัตราการเคลื่อนไหวของระบบอาหารและลำไส้

การพายลม (flatus) เป็นข้อมูลจากการบันทึกของผู้ป่วย ปกติในทางเดินอาหารจะมีแก๊สประมาณ 200 มิลลิลิตร เกิดจากการกลืนแก๊สเข้าไปขณะพูด กลืนอาหารและน้ำ อาหารและเครื่องดื่มน้ำบางชนิด การแพร์มาจากเลือด การถ่ายตัวของใบคาร์บอนเนต และการผลิตจากแบคทีเรียในลำไส้ ในช่วงเวลา 24 ชั่วโมง คนพายลม 705 มิลลิลิตร / วัน และนับจำนวนครั้งได้ 10-20 ครั้ง / วัน⁽¹⁴⁾ สรุปได้ว่าผู้ป่วยที่มีการพายลมใน 24 ชั่วโมงได้ 10-20 ครั้ง ถือว่าอยู่ในเกณฑ์ปกติ

การเรอ (belching) เป็นข้อมูลที่ได้จากการสังเกต

และสอบถามผู้ป่วย การเรอ หมายถึง การขยับอนาคตแก๊สที่อยู่ในทางเดินอาหารออกทางปาก เนื่องจากตามปกติในทางเดินอาหารจะมีแก๊สอยู่ประมาณ 200 มิลลิลิตร ถ้ามีแก๊สสะสมในกระเพาะอาหารและลำไส้มาก การที่ผู้ป่วยมีการเรอ แสดงว่าร่างกายมีการขับแก๊สออกจากร่างกายได้ รู้สึกสบายขึ้นภายหลังการเรอ นับจำนวนครั้งได้ 10-20 ครั้ง / วัน⁽¹⁴⁾ สรุปได้ว่าผู้ป่วยที่มีการเรอใน 24 ชั่วโมงได้ 10-20 ครั้ง ถือว่าอยู่ในเกณฑ์ปกติ

อัตราการเคลื่อนไหวของระบบอาหารและลำไส้ (bowel sounds) การเคลื่อนไหวหรือการหดตัวของลำไส้ การตรวจนับอัตราการเคลื่อนไหวของลำไส้ทางผนังหน้าท้องโดยใช้ฟังเสียงการเคลื่อนไหวของลำไส้ซึ่งเกิดจากน้ำและลมเคลื่อนที่ผ่านไปมาบนช่องทางลำไส้ปกติจะฟังเสียงการเคลื่อนไหวของลำไส้ได้จำนวน 5-34 ครั้ง/นาที เทคนิคการฟังเสียงการเคลื่อนไหวของลำไส้ควรฟัง 1 ตำแหน่งคือ ส่วนขวาล่าง (right lower quadrant) ใช้หูฟังตรา 3M ด้าน diaphragm ฟังนาน 5 นาที โดยให้เริ่มนับเมื่อได้ยินเสียงอัตราการเคลื่อนไหวของระบบอาหารและลำไส้มากครั้งแรกนับจนครบ 1 นาที ลงบันทึกจำนวนครั้งที่ฟังได้ และถ้าภายใน 5 นาที ถ้าหากไม่ได้ยินเสียงการเคลื่อนไหวของระบบอาหารและลำไส้ให้หยุดฟัง⁽¹⁵⁾ ถ้าใน 1 นาทีฟัง bowel sounds ได้จำนวน 5-34 ครั้ง ถือว่าอยู่ในเกณฑ์ปกติ ส่วนเกณฑ์ปกติที่ผู้ป่วยถ่ายอุจจาระมักเกิดหลังผ่าตัดหลังผ่าตัดวันที่ 3- 5⁽¹⁶⁾

วิธีการเดี้ยวมากฟรัง

หลังผ่าตัดวันที่ 1 และวันที่ 2 กลุ่มทดลองเริ่มเดี้ยวเมื่อผู้ป่วยฟื้นตัวดี ลัญญาณชีพปกติ ขณะเดี้ยวให้นอนหงายบนเตียงหัวสูง 20-30 องศา เพื่อให้ทางเดินอาหารเคลื่อนที่ได้สะดวก และป้องกันการล้มลักษ์ เดี้ยวมากฟรังช้า ๆ หยุดพักได้เวลาลั้น ๆ 1- 2 นาที เดี้ยวสับข้างทั้ง 2 ข้าง กลุ่มทดลองเลือกหมายฟรังรสดชาติที่ชอบ รสหวานแต่ไม่มีน้ำตาล เพื่อป้องกันภาวะข้างเคียง

ผลของการเคี้ยวมากผึ้งต่อการลดอาการท้องอืดในผู้ป่วยผ่าตัด Antrrophic Nephrolithotomy หรือ Nephrectomy

เคี้ยวมากครั้งละ 1 ชิ้น ติดต่อกันเป็นเวลา 30 นาที วันละ 3 ครั้ง ตามเวลาอาหารของผู้ป่วยอื่น เวลาเช้า 07.00 น. กลางวัน 12.00 น. เย็น 16.00 น.

วิธีการเก็บข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล หลังจากได้รับการอนุมัติ จุจิธรรมการวิจัยในมนุษย์ โรงพยาบาลของนักวิจัยพบกลุ่มตัวอย่าง อธิบายวัตถุประสงค์ ขั้นตอนการศึกษา ขอความร่วมมือ ชี้แจงการพิทักษ์ลิฟฟ์ เมื่อกลุ่มตัวอย่างเข้าร่วมการศึกษา กลุ่มทดลอง คือกลุ่มที่เคี้ยวหามากผึ้งในผู้ป่วยหลังผ่าตัดนิ่วในไต หรือผ่าตัดไตออกผู้วิจัยอธิบายวิธีการเคี้ยวมากผึ้งหลังผ่าตัด ให้ทดลองเคี้ยว และเลือกรสชาติมากผึ้งรสหวานที่ผู้ป่วยชอบ ส่วนกลุ่มควบคุมจะได้รับการพยาบาลตามปกติ ผู้วิจัยประเมินตามแบบประเมินอาการท้องอืด เป็นเวลา 2 วัน ทุก 4 ชั่วโมง วันละ 5 ครั้ง ณ เวลา 06.00 น., 10.00 น., 14.00 น., 18.00 น., 22.00 น. ยกเว้นเวลา 02.00 น. เพื่อลดการรบกวนผู้ป่วยขณะนอนหลับ ร่วมกับการประเมินลัญญาณชีพ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำหรับในการคำนวณวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ป่วยโดยใช้สถิติร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2. ทดสอบความแตกต่างเวลาของการพยาลมหรือการเรอ การเคลื่อนไหวของกระเพาะอาหารและลำไส้เป็นวัน ของกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมใช้สถิติ chi-square test และ Fisher's exact test

นิยามศัพท์

การผ่าตัดนิ่วในไตวิธี antrrophic nephrolithotomy

วิธีการผ่าตัดนิ่วในไต วิธี antrrophic nephrolithotomy (ANL) หมายถึง การผ่าตัดแบบเปิดเพื่อ

ถอนนิ่วออกจากไต เป็นการลงแพลผ่าตัดเริ่มจากบริเวณปลายกระดูกซี่โครงซี่ที่ 12 หรือร่องระหว่างกระดูกซี่โครงซี่ที่ 11 และ 12 เสียงลงมาทางด้านหน้าไปทางสะดิอ หรือทางกระดูกหัวเหน่า ผ่าตัดผ่านกล้ามเนื้อหน้าท้อง 3 ชั้น คือ external oblique muscle, internal oblique muscle และ transversus abdominis muscle จึงจะเข้าถึงบริเวณ retroperitoneal space ซึ่งอยู่ด้านหลังของช่องท้อง ตามแนวทางเดินของเส้นประสาท intercostal or subcostal nerve⁽¹⁷⁾

การผ่าตัดนิ่วในไต nephrectomy

วิธีการผ่าตัดนิ่วในไต วิธี nephrectomy หมายถึง การผ่าตัดแบบเปิดเพื่อถอนนิ่วออกจากไตร่วมกับการตัดไตออก เนื่องจากนิ่วอาจมีขนาดใหญ่และมีจำนวนมาก ไม่มีการสูญเสียการทำงานมาก การผ่าตัดเพื่อรักษาไตอาจไม่คุ้มค่ากับความลำบากในการผ่าตัดและภาวะแทรกซ้อนที่เกิดขึ้น การลงแพลผ่าตัดเริ่มจากบริเวณปลายกระดูกซี่โครงซี่ที่ 12 หรือร่องระหว่างกระดูกซี่โครงซี่ที่ 11 และ 12 เสียงลงมาทางด้านหน้าไปทางสะดิอ หรือทางกระดูกหัวเหน่า ผ่าตัดผ่านกล้ามเนื้อหน้าท้อง 3 ชั้น คือ external oblique muscle, internal oblique muscle และ transversus abdominis muscle จึงจะเข้าถึงบริเวณ retroperitoneal space ซึ่งอยู่ด้านหลังของช่องท้อง⁽¹⁷⁾

ผลการศึกษา

กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้ทั้งหมด 60 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 30 คน กลุ่มควบคุม 30 คน เป็นเพศหญิง 38 คน (63.33%) อายุเฉลี่ย 47 ปี การผ่าตัด ANL 50 คน (83.33%) (ตารางที่ 1)

เมื่อเปรียบเทียบจำนวนผู้ป่วยที่เคี้ยวหามากผึ้งครับ 2 วัน พบร่วมกัน 28 คน (ตารางที่ 2) เรอปกติ ทั้งหมด 19 คน (ตารางที่ 2) ล้วนเสียงอัตราการเคลื่อนไหวของกระเพาะอาหารและลำไส้ปกติ ทั้งหมด 25 คน และความแตกต่างของการพยาลม เเรอ และ bowel sounds ของสองกลุ่มอย่างมี

ตารางที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง ($n = 60$ ราย)

ลักษณะกลุ่มตัวอย่าง	กลุ่มทดลอง ($n = 30$ ราย)	กลุ่มควบคุม ($n = 30$ ราย)
เพศ		
ชาย	11	11
หญิง	19	19
การศึกษา		
ไม่ได้รียน	3	1
ประถมศึกษา	23	27
มัธยม	4	2
ส่วนสูง: เซนติเมตร	162.8	161.7
น้ำหนัก: กิโลกรัม	63.3	57
BMI: กิโลกรัม/เมตร ²	24.2	22.2
อายุเฉลี่ย: ปี	46.8	51.6
ชนิดการผ่าตัด		
ANL	24	26
Nephrectomy	6	4
ระยะเวลาการผ่าตัดเฉลี่ย: นาที	97	100.8
ปริมาณยาอร์ฟิน เฉลี่ย: มก./วัน	4.7	5.7
การเสียเลือด เฉลี่ย: มิลลิลิตร	575	516

ตารางที่ 2 เปรียบเทียบความแตกต่างของการพยาลม การเรอและ bowel sounds หลังผ่าตัดวันที่ 1 และหลังผ่าตัดวันที่ 2 ของกลุ่มตัวอย่าง

ระยะเวลาหลังผ่าตัด	เกณฑ์การประเมิน	กลุ่มทดลอง ($n = 30$ ราย)	กลุ่มควบคุม ($n = 30$ ราย)	p-value
การพยาลม				
วันที่ 1	น้อยกว่าปกติ ปกติ	15 15	28 2	0.000*
วันที่ 2	น้อยกว่าปกติ ปกติ	2 28	19 11	0.000**
การเรอ				
วันที่ 1	น้อยกว่าปกติ ปกติ	14 16	26 4	0.002*
วันที่ 2	น้อยกว่าปกติ ปกติ	11 19	5 5	0.000**
Bowel Sounds				
วันที่ 1	น้อยกว่าปกติ ปกติ	18 12	30 0	0.000*
วันที่ 2	น้อยกว่าปกติ ปกติ	5 25	24 6	0.000**

* Fisher's exact test ** Chi-Square Test

ผลของการเคี้ยวมากฟรังค์ต่อการลดอาการท้องอืดในผู้ป่วยผ่าตัด Antrrophic Nephrolithotomy หรือ Nephrectomy

ตารางที่ 3 เปรียบเทียบจำนวนความแตกต่างของการได้รับยาลดอาการท้องอืดของกลุ่มตัวอย่าง

การได้รับยา	กลุ่มทดลอง (n=30 ราย)	กลุ่มควบคุม (n=30 ราย)	p-value
ได้รับยา	9	20	0.004*
ไม่ได้รับยา	21	10	

*Chi-Square Test

นัยสำคัญ (ตารางที่ 2) ส่วนในเรื่องของการใช้ยาลดอาการท้องอืดพบว่า มีผู้ป่วยที่ขอรับยา จำนวน 9 คน และมีความแตกต่างในการได้รับยานี้ระหว่างสองกลุ่มอย่างมีนัยสำคัญ (ตารางที่ 3)

วิจารณ์

สำหรับผู้ป่วยที่ไม่ได้รับยาลดอาการท้องอืดพบว่า ต้องใช้เวลาในการรับประทานอาหารนานกว่าคนที่ได้รับยาลดอาการท้องอืด ประมาณ 30-40 นาที แต่ถ้าได้รับยาลดอาการท้องอืดแล้ว ระยะเวลาในการรับประทานอาหารจะสั้นลงประมาณ 15-20 นาที แสดงให้เห็นว่ายาลดอาการท้องอืดช่วยลดเวลาในการรับประทานอาหารลงได้ประมาณ 15-20% ซึ่งเป็นผลลัพธ์ที่ดีของยาลดอาการท้องอืด แต่ก็ต้องคำนึงถึงความปลอดภัยของยาลดอาการท้องอืด เช่น ยาลดอาการท้องอืดที่มีส่วนผสมของยาต้านกรด เช่น pantoprazole, omeprazole อาจทำให้เกิดภาวะ hypochlorhydria ซึ่งสามารถนำไปสู่การดูดซึมน้ำตาลและไขมันไม่ดี ทำให้เกิดภาวะไขมันในเลือดสูง ซึ่งเป็นสาเหตุของโรคไขมันตับ ดังนั้น การเลือกใช้ยาลดอาการท้องอืดควรคำนึงถึงความปลอดภัยและประสิทธิภาพของยา

แก๊สมากขึ้น ในกรณีลดยาลดเม็ดยับยั้งการทำงานของกระเพาะอาหาร (delayed gastric emptying) ได้แก่ atropine, eflurane และ halothane ยาลดปวดที่ให้ขณะผ่าตัดและหลังผ่าตัดยับยั้งการทำงานของสารสื่อประสาท acetylcholine และความปวดจากแพลฟ์ตัดยับยั้งการทำงานของระบบประสาทเวกัส ทำให้ระบบประสาท sympathetic nervous system ถูกกระตุ้นมากขึ้น มีผลยับยั้งการเคลื่อนไหวของกระเพาะอาหารและลำไส้ การเคลื่อนไหวเพื่อขับเคลื่อนแก๊สอาหาร น้ำ ลงไปผ่านลำไส้ชั้นนอก (1,4)

การให้อาหารหลอกการด้วยการเคี้ยว สามารถกระตุ้นการทำงานของระบบทางเดินอาหารในระยะกลไก cephalic - vagal กระตุ้นระบบประสาทและการหลังออร์โโนมิกส์ทุกส่วนของทางเดินอาหาร การให้อาหารจริงอย่างเร็วหลังผ่าตัดสามารถกระตุ้นได้ดีที่สุด แต่จะมีผู้ป่วยบางคนไม่สามารถได้ ดังนั้นการให้อาหารหลอกในรูปแบบการเคี้ยวมากฟรังค์เพื่อกระตุ้นได้ประโยชน์ทั้ง 2 อย่าง ไม่ว่าเพื่อกระตุ้นระบบประสาทและการหลังออร์โโนมิกส์ cephalic - vagal และจุดประสงค์เพื่อให้ผู้ป่วยได้รับอาหารอย่างเร็วที่สุดหลังผ่าตัด โดยที่ผู้ป่วยสามารถทนกับความทรมานของการให้อาหารได้ ซึ่งผลการศึกษาครั้งนี้ลดคล่องกับชุดเดอร์ และคณะ⁽⁷⁾ ศึกษาผลของการเคี้ยวมากฟรังค์ภาวะลำไส้ไม่ทำงานหลังผ่าตัดมะเร็งลำไส้ใหญ่กลุ่มตัวอย่าง 34 คน พบว่ากลุ่มทดลอง มีระยะเวลาการผายลมครั้งแรก bowel movement ครั้งแรก ความรู้สึกทิว และมีระยะเวลาบนโรงพยาบาลน้อยกว่ากลุ่มควบคุม ลดคล่องกับการศึกษาของอาชาโอะ และคณะ⁽⁶⁾ ศึกษาผลของการเคี้ยวมากฟรังค์ช่วยพื้นตัวจากลำไส้ไม่ทำงาน หลังผ่าตัดมะเร็งลำไส้แบบส่องกล้อง กลุ่มตัวอย่าง 19 คน กลุ่มทดลอง มีระยะเวลาการผายลมครั้งแรก การถ่ายอุจจาระ และมีระยะเวลาบนโรงพยาบาลน้อยกว่ากลุ่มควบคุม

การเคี้ยวมากฟรังค์ที่มีรสหวานและรสที่ผู้ป่วยชอบพบว่าทำให้ผู้ป่วยสามารถเคี้ยวได้นาน ช่วยกระตุ้น

การทำงานระบบทางเดินอาหารได้ดี สอดคล้องกับบูลท์ และคณะ⁽¹⁹⁾ ศึกษาผลของความชอบและรสชาติของหมากฟรังต่อการหลั่งน้ำลาย กลุ่มตัวอย่าง 195 คน พบว่าการหลั่งน้ำลายของหมากฟรังไม่แตกต่างกัน แต่ถ้าเป็นรสชาติที่ผู้ป่วยชอบจะเคี้ยวได้นานขึ้น ระยะเวลาที่ใช้เคี้ยวในการศึกษาครั้งนี้ใช้เวลา 30 นาที ผู้ป่วยสามารถเคี้ยวได้ครบตามเวลาโดยไม่ได้หยุดการเคี้ยว ก่อนเวลาสอดคล้องกับดาวেสและคูบินิก⁽²⁰⁾ ศึกษาผลของระยะเวลาการเคี้ยวหมากฟรังต่อปริมาณการหลั่งน้ำลายและส่วนประกอบของน้ำลาย กลุ่มตัวอย่าง 10 คน พบว่าหลังการเคี้ยวต่อมน้ำลายจะหลั่งน้ำลายตั้งแต่นาทีแรก จนถึง 35-40 นาที และจากการศึกษา หนูเพียรชาหองยค⁽¹³⁾ ศึกษาผลของการเคี้ยวหมากฟรังเพื่อลดอาการท้องอืดในผู้ป่วยผู้ตัดนิ่วในไต กลุ่มตัวอย่าง 30 คน ในเรื่องความพึงพอใจในระยะเวลาการเคี้ยว ร้อยละ 30 แนะนำว่าควรใช้เวลา 30 นาที เพื่อจะได้ไม่เหนื่อย และไม่หยุดก่อนเวลาที่กำหนดไว้ จากการสอบถามผู้ป่วยที่เคี้ยวหมากฟรังพบว่าภายในหลังการเคี้ยวผู้ป่วยจะรู้สึกสดชื่น กลืนปากลง สอดคล้องกับ โโคห์ และคณะ⁽⁸⁾ ศึกษาผลของหมากฟรังต่อการลดภาวะลำไส้ไม่ทำงานหลังผู้ตัดมะเร็งลำไส้ใหญ่ด้านซ้าย และมะเร็งลำไส้ตรง กลุ่มตัวอย่าง 38 คน พบว่าการเคี้ยวหมากฟรังทำให้ผู้ป่วยลดความเครียด มีความชุ่มชื้นในปากและระงับกลิ่นปากได้ดี

ในส่วนของการได้รับยาลดท้องอืดกลุ่มผู้ป่วยที่เคี้ยวหมากฟรังได้รับน้อยกว่ากลุ่ม ในการวิจัยครั้งนี้ในกลุ่มทดลองที่มีอาการท้องอืดและทนไม่ได้ แพทย์ผู้รักษาได้มี standing order เป็น dulcolax 2 caps เท่านั้น ทางหารหนัก ให้ผู้ป่วยสามารถขอได้ ซึ่ง dulcolax เป็นยาที่กระตุนบริเวณเยื่อบุลำไส้ใหญ่โดยตรง มีผลให้มีการดูดซึมน้ำและเกลือแรลง เพิ่มปริมาณเยื่อเมือก ลำไส้ เร่งการบีบตัวของลำไส้⁽²¹⁾ ซึ่งในการศึกษาครั้งนี้ มีผู้ป่วยกลุ่มทดลองที่ขอยา dulcolax จำนวน 9 ราย ส่วนกลุ่มควบคุมขอยา dulcolax จำนวน 20 ราย สอดคล้องกับดาวे�ส และคณะ⁽²²⁾ ศึกษาผลของการ

เคี้ยวหมากฟรังต่อการลดภาวะลำไส้ไม่ทำงานหลังผ่าตัดลำไส้แบบ meta-analysis พบร่วมกับการเคี้ยวหมากฟรังเพื่อกระตุนทางเดินอาหารมีค่าใช้จ่ายที่ประядได้มาก รวมทั้งลำไส้ทำงานเร็วขึ้น สอดคล้องกับชูสเตอร์ และคณะ⁽⁷⁾ ศึกษาผลของการเคี้ยวหมากฟรังต่อภาวะลำไส้ไม่ทำงานหลังผ่าตัดมะเร็งลำไส้ใหญ่ กลุ่มตัวอย่าง 34 คน พบว่าสามารถลดค่าใช้จ่ายต่อการนอนรักษาได้

ดังนั้นการเคี้ยวหมากฟรังหลังผ่าตัดนิ่วไตและการตัดไตออก สามารถลดอาการท้องอืดได้ เพราะสามารถกระตุนการทำงานทั้งระบบประสาท ระบบข้อมูล และกล้ามเนื้อของระบบทางเดินอาหารอย่างเป็นระบบ ล่งผลให้ขับเคลื่อนน้ำ แก๊ส และอาหารได้ ช่วยบรรเทาความทุกข์ทรมานจากการท้องอืด ช่วยให้ผู้ป่วยสดชื่น รวมทั้งสามารถลดค่าใช้จ่ายการรักษาพยาบาล

กิตติกรรมประกาศ

คณะผู้วิจัยขอขอบคุณ โรงพยาบาลขอนแก่น และนายแพทย์วีระพันธ์ สุวรรณไชยมาตย์ ผู้อำนวยการโรงพยาบาลขอนแก่น ที่ให้ทุนสนับสนุนการวิจัย ขอบคุณ คณะกรรมการวิจัยโรงพยาบาลขอนแก่น ที่ให้การสนับสนุนการพัฒนา และติดตามช่วยเหลือ ขอบคุณกลุ่มการพยาบาลโรงพยาบาลขอนแก่น เจ้าหน้าที่หอผู้ป่วยคัลยกรรมระบบปัสสาวะ ที่ให้ความช่วยเหลือและช่วยเก็บรวบรวมข้อมูล การทำวิจัยครั้งนี้

เอกสารอ้างอิง

1. ยุวดี ชาติไทย. การบริหารความเสี่ยงในผู้ป่วยศัลยกรรมทางเดินปัสสาวะ. ใน: เรณู อาจสาลี, อรพรรณ โภสิงห์, บรรณาธิการ. พยาบาลกับการบริหารความเสี่ยงในผู้ป่วยศัลยกรรม. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร: เอ.ที.; 2546. หน้า 109-23.
2. กษยา ตันติพลาชีวะ. Post operative ileus: cause, prevention and treatment. ใน: ประยุทธ ศิริวงศ์, สมบูรณ์ เจริญ-เศรษฐี, ปริญญา ทวีชัยการ, บรรณาธิการ. ศัลยศาสตร์วิวัฒน์ 32. กรุงเทพมหานคร: กรุงเทพเวชสาร; 2549. หน้า 83-110.

ผลของ การเคี้ยวหมากฟรังค์ต่อการลดอาการท้องอืดในผู้ป่วยผ่าตัด Anatomic Nephrolithotomy หรือ Nephrectomy

3. ยุพิน ดีสมศักดิ์. การบริหารความเสี่ยงในผู้ป่วยศัลยกรรมทางเดินปัสสาวะ. ใน: เรนู อาจสา, อรพารณ โถสิงห์, บรรณาธิการ. พยาบาลกับการบริหารความเสี่ยงในผู้ป่วยศัลยกรรม. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร: เอ.ที; 2546. หน้า 95-108.
4. Kehlet H, Holte K. Review of postoperative ileus. Am J Surgery 2001; 182 (5A Suppl):3S-10S.
5. Holte K, Kehlet H. Postoperative ileus progress towards effective management. Drugs 2002; 62:2603-15.
6. Asao T, Kuwano H, Nakamura J, Morinaga N, Hirayama I, Ide M. Gum chewing enhances early recovery from postoperative ileus after laparoscopic colectomy. J Am Coll Surg 2002; 195:30-2.
7. Schuster R, Grewal N, Greaney GC, Waxman K. Gum chewing reduces ileus after elective open sigmoid colostomy. Arch Surg 2006; 141:174-6.
8. Quah HM, Samad A, Neathey AJ, Hay DJ, Maw A. Does gum chewing reduce postoperative ileus following open colostomy for left - sided colon and rectal cancer? A prospective randomized controlled trial. Colorectal Dis 2006; 8:64-70.
9. Matros E, Rocha F, Zinner M, Wang J, Ashley S, Breen E, et al. Does gum chewing ameliorate postoperative ileus? Results of a prospective, randomized, placebo-controlled trial. J Am Surg 2006; 200(3):404-5.
10. Waldhausen JH, Schirman BD. The effect of ambulation on recovery from postoperative ileus. Ann Surg (serial online) 1990 (cited 2006 Aug 20): Available from: URL: <http://www.pubmedcentral.nih.gov>.
11. Hirayama I, Suzuki M, Ide M, Asao T, Kuwano H. Gum chewing stimulates bowel motility after surgery for colectomy cancer. Hepato-Gastroenterology 2006; 53:206-8.
12. Stewart BT, Woods RJ, Collopy BT, Fink RJ, Mackay JR, Keek JO. Early feeding after elective open colorectal resection: a prospective randomized trial. Aust N Z J Surg 1998; 68:125-8.
13. ทันเพียร ชาทองยศ. ผลของ การเคี้ยวหมากฟรังค์เพื่อลดอาการท้องอืดในผู้ป่วยผ่าตัดนี้ในໄตโกรงพยาบาลของนักศึกษา. รายงานค้นคว้า: มหาวิทยาลัยขอนแก่น; 2550.
14. Ohge H, Levitt MD. Intestinal gas. In : Feldman M, Friedman LS, Brandt LJ, editors. Sleisenger & Fordtran's gastrointestinal and liver disease. Pathophysiology/diagnosis/management 2006. p. 187-97.
15. Bickley LS, Szilagyi PG. Bates' guide to physical examination and history. Taking. 8th ed. Philadelphia: Lippincott Williams & Wilkins; 2003.
16. Mirza K, Steven DW. Postoperative ileus: A review. Dis Colon Rectum 2004; 47:516-26.
17. กิตติณฐ์ กิจวิลัย. การผ่าตัดนิ่วแบบเปิด. ใน: ไฟวร์ย์ คงเสนีย์, บรรณาธิการ. คัลย์ศัลย์ระบบทางเดินปัสสาวะและอวัยวะสืบพันธุ์ชาย. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: ปีนานิส; 2549. หน้า 253-64.
18. Chan MKY, Law WL. Use of chewing gum reducing postoperative ileus after elective colorectal resection: a systematic review. Dis Colon Rectum 2007; 50:2149-57.
19. Bots CP, Brand HS, Veerman ECI, Van Amerongen BM, Nieuw Amerongen AV. Preferences and saliva stimulation of eight different chewing gums. International Dental Journal 2004; 54:143-8.
20. Dawes C, Kubieniec K. The effect of prolonged gum chewing on saliva flow rate and composition. Archives of Oral Biology 2004; 49:665-9.
21. ยุพิน สังวินทะ, สุกีนันท์ อัญเชิญ, พยอง วณิเกียรติ, นพมาศ วงศ์วิทย์เดชา เกษชวิทยา. กรุงเทพมหานคร: ภาควิชาเภสัชวิทยา มหาวิทยาลัยมหิดล; 2537.
22. Vasquez W, Hernandez AV, Gracia-Sabrido JL. Is gum chewing use for ileus after elective colorectal surgery? A systematic review and meta-analysis of randomized clinical trials. J Gastrointest Surg 2009; 13:649-56.

Abstract Effect of Gum Chewing to Reduce Postoperative Ileus Following Anatrophic Nephrolithotomy or Nephrectomy

**Nupien Chatthongyot, Chongchit Thongkhrua, Sombat Borwornpadungkitti,
Chagkrapan Predanon**

Nursing Department of Khon Kaen Hospital, Surgery Department

Journal of Health Science 2010; 19:457-66.

The purpose of this experimental research was to study the effect of gum chewing to reduce postoperative ileus following anatrophic nephrolithotomy or nephrectomy. The conceptual framework of this study was based on gum chewing, a type of sham feeding, may stimulate gut motility via cephalic vagal stimulation, and thereby reduce the duration of ileus. The sample of this study consisted of 60 patients who underwent anatrophic nephrolithotomy or nephrectomy and were admitted in Urology ward, Khon Kaen Hospital. The samples were equally divided into two groups: the experimental and control groups. The control group (n= 30) received routine postoperative care and those in the experimental group (n= 30) received the immediate use of gum chewing when regained consciousness in the first postoperative day, chewing gum 3 times for 30 minutes each after breakfast, lunch, and dinner with a piece of gum, for 2 days after operation. The instruments used in this study consisted of demographic data form and postoperative ileus assessment. A reliability of this instrument equaled 0.9 (Cronbach' alpha coefficient). The study were conducted from April to October 2008. The data were analyzed with chi - square test, and Fisher's exact test.

The result revealed that the subjects in the experimental group had normal passed flatus, belching on the first post operative day and the third post operative day in control group, with a statistically difference significant ($p < 0.05$). The experimental group had normal bowel sound on the second post operative day and the fourth post operative day in control group, with a statistically difference ($p < 0.05$) and had required significantly less medical treatment to reduce postoperative ileus lower than the control group, with a statistically significant difference significant ($p < 0.05$). In conclusion gum chewing could reduce postoperative ileus.

It is recommended that nurses should apply gum chewing to reduce postoperative ileus in another renal surgery, or in abdominal surgery.

Key words: **anatrophic nephrolithotomy, nephrectomy, gum chewing, postoperative ileus**